

IN MEMORIAM ŽIVORAD-ŽIKA STEFANOVIĆ

Dana 11. februara 1969. godine, ispraćen od svojih mnogobrojnih poznanika, prijatelja, kolega i rodbine naš Žika Stefanović sahranjen je na novom gradskom groblju u Sarajevu.

Iako je u zadnje vrijeme poboljšavao od unutarnjih bolesti, umro je naprasno 10.2. ove godine, što je iznenadilo njegove brojne poznanike i drugove.

Žika je rođen 11.1.1909. godine u Osečini-opština Valjevo. Osnovnu školu završio je u Osečini, gimnaziju je pohađao u Valjevu, a Geodetsku tehničku školu završio je u Beogradu 1932. godine.

Nakon odsluženja kadrovskog roka radio je na novom katastarskom premjeru u S.R. Srbiji, u sekcijama u Ljigu, Jabukovcu, Prokuplju, a za vrijeme rata radi u katastarskoj upravi u Loznici.

Nakon kaciitulacije predratne Jugoslavije, odmah se opredjelio za N.O.P. i isti je prema svojim mogućnostima pomagao sve do oslobođenja zemlje.

U prvim danima naše nove Jugoslavije radio je na agrarnoj reformi i kolonizaciji u A.P. Vojvodini a nakon toga učestvuje na izgradnji omladinske pruge Šamac-Sarajevo.

Početak 1950. godine prelazi na rad u Geodetsko preduzeće "Georad" u Sarajevu, gdje ostaje do 1. aprila 1959. godine, kada prelazi na rad u Hidrotehničku sekciju u Sarajevu, zatim radi u Direkciji za vodoprivredu sreza Sarajevo, a potom u Vodnoj zajednici "Sarajevo", Vodoprivrednom preduzeću "Sarajevo" i napokon u vodoprivrednom preduzeću "Bosna-Drina" u Sarajevu sve do svoje smrti.

Pokojni Žika radio je i rukovodio na mnogim geodetskim radovima kako na novom katastarskom premjeru, tako i na radovima iz primjenjene geodezije. Na osnovu njegovih radova i podataka projektovano je i izvedeno nekoliko krupnih vodoprivrednih objekata.

Za cijelo vrijeme svoga djelovanja, a pogotovo u poslijeratnoj obnovi i izgradnji zemlje, drug Žika ulagao je do maksimuma sve svoje radne i stručne sposobnosti u izvršavanju postavljenih zadataka. Iako je u poslijeratnom periodu radio pod vrlo nepovoljnim uslovima, nikada nije vodio računa o radnom vremenu i svome zdravlju, uvijek se žrtvujući do maksimuma. Pored napora koje je ulagao na izvršavanju svojih zadataka, nije se štedio da pruži punu pomoć i prenese svoja bogata iskustva na mlađe kadrove. Za svoj nesebičan rad i požrtvovanje u više navrata je pohvaljivan i novčano nagrađivan a odlikovan je Ordenom rada III reda.

Drug Žika spada među one naše radne ljude, koje krase najljepše vrline. Jednog radnog čovjeka kao radni entuzijazam, drugarstvo, nesebičnost i humanost i kao takav ostao je do zadnjeg daha svoga života.

Svoj zasluženi odmor-penziju, nažalost nije dočekao tj. da uživa plodove svoga dugotrajnog i mukotrpnog rada.

Drug Žika, pored navedenih vršina koje su ga krasile kao čovjeka i druga bio je primjeren muž i roditelj, koji je dao sve od sebe da mu djeca postignu što veće uspjehe u životu.

Smrću druga Žike naš Savez, kao i Zajednica gubi vrlo vrijednog i savjesnog radnika.

Uspomena na njegov svijetli lik ostaće u trajnoj uspomeni i sjećanju među njegovim kolegama i poznanicima.

Neka je vječna slava i hvala našem drugu Žiki!

Boro Gavrić.